

JEESUKSEN OMAT

Joh. 17:6-10

6. Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka olet antanut minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle. He ovat ottaneet vastaan sinun sanasi ja noudattaneet sitä.

7. Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet antanut minulle, on sinulta.

8. Sanat, jotka olet antanut minulle, minä olen antanut heille. He ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät minun todella lähteneen sinun luotasi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.

9. Minä rukoilen heidän puolestaan. Maailman puolesta en rukoile, vaan niiden puolesta, jotka sinä olet antanut minulle, koska he ovat sinun.

10. Kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun, ja minä olen kirkastettu heissä.

Jeesuksen ajatukset omistaan

Kuka ja millainen on kristitty?

Ovatko kaikki kastetut kristittyjä niin kuin aika monet väittävät, vai onko suuri joukko suomalaisista pikemminkin kastettuja pakanoita, niin kuin eräs afrikkalainen kirkonjohtaja asian ilmaisi elettyään aikansa maassamme. Vai ovatko kristittyjä ne, jotka on kastettu ja ovat lisäksi tulleet uskoon?

Ehkä yleisin määritelmä kristitystä, jonka suomalaisten uskovien suusta kuulee, on: "Mehän olemme vain armahdettuja syntisiä." Tämä suosittu lause korostaa sitä tosiasiaa, että jokaisella Jumalan lapsella on yhtä syntinen ja turmeltunut luonto kuin kaikilla muillakin ihmisillä ja haluaa jotenkin kait helpottaa pelastuksesta osattomien hakeutumista Jumalan armon osallisuuteen. Mutta joka kerta kun kuulen tuon ilmaisun, sisimmässäni nousevat karvat pystyyn. Minusta on nimittäin täysin mahdoton ajatus asettaa sanaa VAIN sanan ARMAHDETTU eteen. Jumalan armo on jotain niin sanoin kuvaamattoman suurta ja kallista, Jeesuksen Golgatan kärsimys ja ylösnousemuksen voittohan ovat armon suuruuden mittareita, että sen osakseen saanut ihminen, armahdettu ihminen ei totisesti ole VAIN armahdettu. Mitään sen suurempaa syntiselle ihmiselle ei voi tapahtua kuin että hän saa armon, saa syntinsä anteeksi, puetaan Kristuksen lahjavanhurskauteen, otetaan Jumalan lapseksi, tehdään taivaallisen perinnön saajaksi ja varustetaan Pyhässä Hengessä Kristuksen omalla elämällä.

Tämän päivän tekstimme on sikäli mielenkiintoinen, että se on osa Jeesuksen ns. ylimmäispapillista rukousta. Siinä Jeesus puhuu taivaallisen Isän kanssa ja kertoo, mitä Hän ajattelee uskovasta kristitystä. Samalla kun Jeesus rukoilee meidänkin puolesta, Hän kertoo Isälle, millainen Hänen omansa on. Meidän kannattaa siksi kuunnella erittäin tarkasti Hänen ajatuksensa tästä asiasta, sillä meille voi olla hyvinkin kohtalokasta, jos ajattelemme itsestämme väärin. Voi olla, että Jeesuksen sanojen valossa moni sellainen, joka pitää itseään ilman muuta kristittynä ei sitä olekaan ja päin vastoin voi olla niitä, jotka Jeesuksen sanojen valossa ovat Hänen omiaan, mutta eivät mitenkään uskalla ajatella itsestään mitään niin suurta ja ihmeellistä.

Miten Jeesus sitten kuvaa kristittyä tekstissämme?

Omistussuhde

Ensinnäkin Hän korostaa, että kysymys on ihmisistä, jotka luomisen perusteella kuuluvat Isälle Jumalalle ja jotka Isä on antanut Jeesuksen omaisuudeksi. Jeesuksen omistusoikeus

uskovaan kristittyyn perustuu siihen, että Jeesus lunasti langenneet ja syntiset omalla pyhällä ja kalliilla Golgatan uhriverellään vapaaksi synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta. Uskovan kristityn perusominaisuus on siis se, että hän ei ole itsensä oma, vaan kuuluu toiselle, kuuluu Jeesukselle ja kuuluu samalla Isälle. Kysymys on läheisimmistä mahdollisista suhteista, mikä kahden persoonan välillä vallitsee. Vain se ihminen, joka omistaa toisen, voi syvimmissä merkityksessä tuntea toisen ja rakastaa toista. Omistussuhteeseenhan perustuu esimerkiksi kristillinen avioliitto. Kun aikamme on hyljännyt tässä parisuhteessa omistussuhteen ja korvannut sen yhteisillä eduilla, se on menettänyt suurimman siunauksen, joka ihmissuhteissa voi esiintyä.

Uskova kristitty on Jeesuksen oma ja Jeesus on hänen omansa. Uskova on siis sellainen ihminen, jolla on vierellään aina Toinen Suuri Persoonaa, Jeesus Kristus itse eikä hän näin ollen voi eikä haluakaan elää hetkeäkään erossa suuresta taivaallisesta Yljästä.

Isän nimi

Toiseksi Jeesus toteaa, että Hän on ilmoittanut Isän nimen omilleen. Kun Vanhassa Testamentissa Jumala ilmoitti nimekseen Jahve, Minä olen, Jeesus tuli ja osoitti elämällään ja kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan, että tuo Minä olen nimen jatko kuuluu: Elämän Leipä, Elävä vesi, Hyvä Paimen, Iankaikkinen, Tie, Totuus, Elämä, Ylösnousemus. Omistussuhteessa itseensä Jeesus vie omansa syvälle Jumalan totuuden ja armon tuntemiseen. Uskovan kristityn tuntomerkki on näin ollen se, että hän tunnustaa Jeesuksen omaksi Vapahtajakseen, siksi jonka edessä hän voi ja uskaltaa syntinsä tunnustaa ja kohdata, koska Jeesus on täynnä armoa ja anteeksiantamusta omiaan kohtaan. Mutta samalla uskova kristitty tunnustaa Jeesuksen myös omaksi Herrakseen, jolla on täysi ja lyhentämätön oikeus päättää omansa elämän kaikista niin suurista kuin pienistä asioista.

Sinun Sanasi

Kolmanneksi Jeesus kertoo Isälle, miten hänen omansa oppivat tuntemaan Isän. Se tapahtui ja tapahtuu tänäänkin Sanan kautta. Se Sana, jonka Jeesus puhui ja yhä puhuu meille kirjoitetussa Raamatussa, ei ole mitään tahansa uskonnollisen kokemuksen tulkintaa, niin kuin tänä päivänä monen tuutin täydeltä väitetään. Sana, jonka Jeesus antoi omilleen, oli suoraan Isältä saatua. Uskovan kristityn tuntomerkki on tänäänkin se, että hän ottaa Raamattuun kirjoitetun Jeesuksen sanan sellaisenaan Jumalan omana sanana ja taivuttaa sydämensä ja ajatuksensa sen alle, noudattaa sitä.

Uskova kristitty ei ainoastaan lue ja tutki Herran sanaa, vaan hän johdonmukaisesti noudattaa sitä omassa elämässään. Mutta tätä he eivät tee siksi, että se on pakko tai kristityn velvollisuus, vaan siksi että Herran sanat tuovat mukanaan niin suuren ja ihmeellisen rakkauden ja voiman, että niitä on ilo noudattaa. Herran sanoista avautuu Hänen kasvojensa ihanuus, Herran joka on myös minun suuri Vapahtajani, että ei ole suurempaa iloa, kuin seurata Hänen neuvojaan ja kuulla Hänen kuiskauksiaan, vaikka syntinen luonto paneekin kaikkiin voimin vastaan.

Jeesuksen sanojen vastaanotto avaa uskovalle kristitylle taivaallisia näköaloja, ne vievät katselemaan sellaiseen Herraan Jeesukseen, joka on tullut ylhäältä Isän luota ja joka on tuonut meidän omistettavaksemme koko Isän sydämen rakkauden ja pyhyden.

Jeesuksen esirukous

Neljänneksi Jeesus vetää jyrkän rajan omiensa ja tämän maailman lasten välille. Jeesus rukoilee omiensa puolesta, mutta ei rukoile maailman puolesta. Tämä ei tietenkään tarkoita, ettei Jeesuksella olisi mitään mielenkiintoa tässä maailmassa olevia pelastuksesta vielä

osattomia ihmisiä kohtaan. Juuri koko ihmiskunnan pelastuksen tähden Hän Jeesus kuoli Golgatan ristillä ja siinä ilmeni Jumalan Isän rakkaus koko maailmaa kohtaan. Kun Jeesus rukoilee omiensa puolesta, Hän tekee sen myös siksi, että maailman lapset heidän julistuksensa ja keskinäisen rakkautensa ja palvelunsa kautta saisivat kuulla evankeliumin ja pääsisivät sisälle pelastettujen joukkoon. Mutta samalla on kuitenkin yhtä totta, että maailman lapset eivät ole pelastettuja eivätkä he ole vielä niiden lupauksen ja kasvavan armon piirissä, johon sisältyy Jeesuksen erityinen esirukous omiensa puolesta, esirukous, jota Hän yhä tänäänkin Isän oikealla puolella jatkaa omiensa puolesta.

Jeesus kirkastettu omiensa

Lopuksi Jeesus liittää aivan hätkähdyttävällä tavalla omansa itseensä. Jeesuksen kunnia ja kirkkaus on sidottu siihen, mitä Hänen omilleen tapahtuu. Hänhän sanoo näin: "Minä olen kirkastettu heissä".

Tämän häkellyttävän totuuden ymmärtämiseksi meidän on syytä kurkistaa tekstiämme edeltävään Jeesuksen rukouksen siihen osaan, jossa Hän esitti Isälle kaksi pyyntöä. Ensimmäinen kuului:

"Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut." (17:1)

Tämä pyyntö tarkoittaa sitä, että Jeesus pyysi saada Isältä kärsittäväkseen Golgatan ristin tuskan, sillä siinä ilmeni kirkkaimmin Jumalan pyhyyden kirkkaus ja Jumalan armon kirkkaus. "Isä, anna minulle pyhä risti, jotta tulisi näkyviin miten Sinä vihaat syntiä ja miten Sinä haluat pelastaa syntisiä!"

Isä vastasi tähän pyyntöön seuraavana päivänä.

Toinen pyyntö taas viittaa Jeesuksen lopulliseen kirkkauteen:

"Nyt, Isä, kirkasta minut luonasi sillä kirkkaudella, joka minulla oli luonasi ennen kuin maailma oli olemassa." (17:5)

Isä vastasi tähän Jeesuksen pyyntöön helatorstaina, kun Jeesus nousi taivaaseen Isän luo.

Nyt kun Jeesus toteaa omistaan, että "minä olen kirkastettu heissä", Hän tarkoittaa sitä, että uskovan kristityn syvin tuntomerkki on siinä, että hän on päässyt osalliseksi Golgatan uhrin siunauksesta, syntien anteeksisaamisesta ja Kristuksen lahjavanhurskaudesta. Lisäksi se merkitsee sitä, että Jeesuksen työn kirkkaus tulee näkyviin juuri siinä, että Hänen omansa pääsevät myös samaan lopulliseen kirkkauteen kuin Hänkin. Jotta tämä ei jäisi millään tavalla epäselväksi, Hän kiteytti asian voimakkaaksi tahdonilmaisuksi samaisen rukouksen lopulla näin:

"Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka olet minulle antanut, olisivat minun kanssani ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman luomista." (17:24)

Jeesus Kristus on sitonut oman kirkkautensa siihen, että hänen omansa pelastuvat täällä ajassa synnistä ja pääsevät perille lopulliseen iankaikkiseen kirkkauteen.

Kuka onkaan siis oikea kristitty?

Ihminen, joka kuuluu Jeesukselle, joka tuntee Isän Sanan kautta ja vaeltaa Jeesuksen kanssa, Hänen rukouksensa kantamana ja voi olla varma taivaalliseen kirkkauteen pääsemisestä - ei oman vaelluksensa varassa, vaan siksi, että Jeesus voi ja haluaa viedä hänen omaan kirkkauteensa asti.

Mahtaako Jeesus puhua Isän kanssa Sinusta ja minusta, niin kuin Hän rukoili tekstissämme? Asia riippuu ratkaisevasti siitä, otatko Hänen sanansa vastaan sellaisena kuin se Sinun sydämeesi osuu. Saako Hän avata Sinulle oman olemuksensa Sinun syntiesi tähden

kuolleena ja ylösnousseena Vapahtajana? Saako Hän omistaa Sinut kokonaan rakkautensa hallintavaltaan? Saako Hän kiinnitetyksi katseesi Golgatan ristin kirkkauteen? Saako Hän avata Sinunkin edessäsi taivaallisen kirkkauden oven?

Jos olet jo Herran oma, kiitä Hänen suunnattoman armonsa suuruutta silloinkin, kun synti houkuttaa ja lankeemukset masentavat. Hän rukoilee puolestasi.

Ellet vielä ole keskinäisessä omistussuhteessa Jeesukseen, niin Herra kutsuu Sinua tänään: "Tulkaa minun luokseni kaikki työtätekevät ja taakkojen kantajat, minä annan teille levon!"

Lopuksi haluaisin jakaa 1.4.2001 40-vuotiaana kastetun Yumiko Moritan todistuksen, jossa hän kertoo, miten hänkin pääsi Jeesuksen omaksi:

Syntien anteeksisaamisen armo

- Runsaan kymmenen vuoden ajan aikuistumisestani elämässäni tapahtui kaikenlaista onnetonta. Syytin siitä kaikesta äitiäni. Kirosin jopa häntä siitä, etten ollut saanut syntyä ja kasvaa tavallisessa perheessä. Äitinikin oli kasvanut sekavissa perheoloissa ja joutunut käymään läpi myös avioeron. Aivan samalla tavalla minäkin jouduin kokemaan perheväkivaltaa, miehen uskottomuutta ja lopulta avioeron. Minulle jopa suositeltiin menoa shamaanin luo hakemaan apua, ettei tyttärenikin joutuisi saman onnettoman kohtalon uhriksi. Neuvojien mielestä en ollut tarpeeksi palvonut vainajahenkiä ja siksi elämäni oli muka onnetonta. En luottanut moisiin henkimaailman juttuihin, enkä lähtenyt apua sieltä etsimään, mutta koska en myöskään tuntenut Jumalaa, elämäni oli kuin varjossa vaeltamista.

- Mutta Jumala näki minut. Eräänä päivänä jostain syystä holtiton elämäni alkoi tuntua tosi vastenmieliseltä ja päätin panna sille pisteen. Vaihdoin työpaikkaa. Aloin työn kotiapulaisena ja ensimmäinen työpaikkani oli Masuda-nimisen kristityn sukulaiskodissa. Näin jälkikäteen ajatellen, ymmärrän, että oli kysymys Jumalan suunnitelmasta. Merkillisellä voimalla Hän tarttui minuun ja johdattaa minua. Työaikana minun annettiin lukea kirjoja. Vaikka en ollut tottunut lukemaan kirjoja, kristityn kirjailijan Ayako Miuran kirjat veivät minut mukanaan.

- Eräässä kirjassa törmäsin Joh. 9:1-3 sanaan: "Kulkiessaan ohi Jeesus näki miehen, joka syntymästään asti oli ollut sokea. Hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä: 'Rabbi, kuka on tehnyt syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti syntyä sokeana?' Jeesus vastasi: 'Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan että Jumalan teot tulisivat hänessä ilmi'."

Hämmästyin suuresti, kun tajusin, että minunkin elämässäni olisi kysymys Jumalan teoista. Pääsin hetkessä vapaaksi karman laina, synn ja seurauksen lain, kirouksesta.

- Väkevästi koin, miten taivaallinen valo tunkeutui sydämeeni. Tajusin, että Jumala on todella olemassa ja Hänen silmänsä katsovat minunlaiseenkin ihmiseen. Ymmärsin, että äitini ja minun suhteen taustalla olivat Jumalan ajatukset. Elämäni murheet ja pettymyksetkin olivat annettu kasvattamaan minua lujuteen. Minua ei suikaan oltu jätetty heitteille, vaan Jumala rakasti minua. Koska vakuutuin tästä, halusin saada kasteen.

- Tästä eteenpäin saan vaeltaa yhdessä Jumalan kanssa. Yksinäinen rakkauden janoinen sydämeni löysi varauksettomasti minua rakastavan sydämen. Minun ei tarvitse enää yrittää omin voimin olla voimakas. Olen päässyt myös vapaaksi siitä raskaasta paineesta, jota kahden lapsen yksinhuoltajana olen kokenut. Syy on siinä, että vaikka taloudellisesti olen yhä tiukoilla, saan olla rikkaan Herran suojeluksessa, saan jättää asiat Hänelle. Vaikka uskonelämässäni varmaan tulee vastaani monia vaikeuksia, saan ottaa asiat myönteisesti

Hänen kädestään.

- Menneisyyteni oli täynnä monenlaista syntiä, mutta saan ne tunnustaen kääntyä Herran puoleen ja alkaa uuden elämän. Haluan myös kertoa Jumalan rakkaudesta niille ystäväilleni, joiden kanssa elin holtittomasti.